

ΡΑΙ ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

πρωτ. Κατ. 31

Π ρ ο ς

Τό Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν

Δ/συν ἰατρικῆς ἀντιλήψεως

Ἐ ν τ α ῤ ῥ α

Ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ Γ6/15710 ἐ.ἔ ἐγγράφου ὑμῶν πρὸς τόν κ. Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης, ὑποβληθέντος ἱεραρχικῶς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐρωτήματος εἰ δυνατόν ἰατρός ἐν τῇ Ω Ρ Λ κλινικῇ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ Γενικῇ νοσοκομείῳ Α Χ Ε Π Α Θεσσαλονίκης νά χρησιμοποιήσῃ διὰ θεραπευτικούς σκοποὺς μοσχεύματα τυμῶν καὶ ὄσταρίων ὡτὸς ἐκ νεκροτομηθέντων ἀτόμων, ἔχω τὴν τιμὴν νά γνωρίσω ὑμῖν ὅτι κατ' ἐμὴν γνώμην ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ ἰατροῦ δέν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἐφ' ἵσον συντρέχουν καὶ αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις:

α') ὅτι ἡ νεκροτομή ἐγένετο νομίμως, ὡς εἰς ὀργανωμένον παθολογοανατομικὸν ἢ ἀνατομικὸν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοιοῦτον νοσηλευτικὸ ἰδρυματός τοῦ ν.δ. 2592/1953 ἐπὶ ἀποβιώσαντος ἐν τῷ ἰδρυματι, κριθεῖσα ἐπιστημονικῶς ἐπιβεβλημένη, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκείας κλινικῆς, συγκαταθέσει τῶν οἰκείων τοῦ θανόντος, ἢ εἰς ἀνατομικὸν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ ἀζητήτου πτώματος δι' ἐκπαιδευτικούς σκοπούς

./.

(άρθρον 14 παρ.6 ν.3796/1957).-

β") ότι τὰ τεμάχια δέν ἀφηρεύθησαν αὐτογνωμόμως ἀπό τῆς παραφυλακῆς τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς ταύτην (ἐν τῇ ὡς ἄνω περιπτώσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐργαστηρίου). Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐάν συντρέχη καί τὸ ἐξ ὑποκειμένου στοιχεῖον, τελεῖται τὸ ἔγκλημα τοῦ άρθρου 201 Ποινικοῦ κώδικος.-

γ") ὅτι πρόκειται περί ἀζητήτων πτωμάτων, ὡς ταῦτα χαρακτηρίζονται ἐν άρθρῳ 3 τοῦ ἀν.ν.4.5/1968 "περί νεκροταφείων καί ἐνταφιασμοῦ νεκρῶν" ἢ ὅτι ἰπάρχει ἡ συγκατάθεσις τῶν ἐν άρθρῳ 57 παρ.1 ἐδαφ.α' Ἀστικοῦ κώδικος προσώπων, ἢ τοῦ συζύγου, κατιόντων, ἀνιόντων, ἀδελφῶν, ἐκ διαθήκης κληρονόμων, κατὰ τὴν σειράν ταύτην. Ἄνευ τῆς τοιαύτης συγκαταθέσεως ἐπέρχεται προσβολή τῆς προσωπικότητος αὐτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸν νεκρὸν εὐλάβειαν (άρθρον 57 Ἀστικοῦ κώδικος, βλ. Σούρλαν εἰς Ἑρμ.Α.Κ. ἄρθρον 57 ἀριθ.49), ἐκτός ἐάν τὸ πτῶμα ἐπιτρεπτῶς διετέθη (μὴ πωληθῆν) ὑπὸ τοῦ θανόντος διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν, ὅτε δέν ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῶν ὡς εἰρηται προσώπων.-

Ἐπὶ τοὺς ὅρους τούτους ἢ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑμῶν ἀναφερομένη ἐνέργεια τοῦ ἱατροῦ δέν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, τῆς τοιαύτης διαθέσεως (ἄνευ ἀνταλλάγματος) τοῦ πτώματος ὑπὸ τῶν οἰκείων μὴ ἀντικειμένης εἰς τὰ χρηστά ἦθη, κατὰ τὴν κοινήν περί ἠθικῆς ἀντίληψιν τοῦ χρηστῶς καί ἐμφρόνως σκεπτομένου ἀνθρώπου, ὡς τοῦτο συνάγεται καί ἐκ τοῦ άρθρου 1 τοῦ ν.δ.3372/1955 "περί κερατοπλαστικῶν ἐγχειρήσεων".-

Μετά τιμῆς

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γενικὸν Νοσοκομεῖον

ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης

Ὁ Ἀντεπιδραγγελεὺς

(Στ.Τούσας)